Якби орлом бути,
Літ сокола мати!
Крилом орлиним чи соколиним летіти над Поділлям,
Жити б його життям!
Дорога та земля,
Думка її моя знає!
Там саме перше моє щастя,
Там самі перші неспокої,
Там сама перша сльоза!
Там щоб ніч і день,
Як зачарована тінь,
Там щоб літав як спогад,
Груди освіжав, черпав дихання,
Боже! у орла зміни!
Якби зірочкою бути,
Над Поділлям коренитися!
Ясним оком в травневу ніч
Над коханої любої головою,
До ранку блищати!
Або з поза туману,
Засилати солодкі сни.
Як в озера фоні
Відбивається світлом чистим
В його крапельці сльози!
Потім весь день,
Як зачарована тінь,
Не дивлячись оком,
Захоплюватися її виглядом!
Боже! у зірочку зміни!
Порожня цих днів
Картина душі бачить уві сні —
Заплач люба гірким плачем.
Над коханцем, над блукачем, що був милий Тобі.
Окаянні ми! Згадати серце тремтить,
Орли летять, зірки світять,

Край в оковах, ти далеко,
А в очах сльози.